

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 577/2014
19.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Г. и др, због кривичног дела тежак случај разбојништва из члана 169. став 2. у вези става 1. у вези члана 168. став 1. Кривичног законика Републике Србије у вези члана 22. Основног кривичног закона и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.В., поднетом против правноснажне пресуде Окружног суда у Ваљеву К 34/02 од 03.11.2003. године, у седници већа одржаној 19.06.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Г., поднет против правноснажне пресуде Окружног суда у Ваљеву К 34/02 од 03.11.2003. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Ваљеву К 34/02 од 03.11.2003. године, између осталих, окр. М.Г. оглашен је кривим због кривичног дела тежак случај разбојништва из члана 169. став 2. у вези става 1. у вези члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 40 година и због кривичног дела неовлашћено држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 2. у вези става 1. Закона о оружју и муницији за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 40 година.

Пресудом Врховног суда Србије Кж.І 123/04 од 05.04.2004. године, првостепена пресуда је у односу на окр. М.Г. потврђена.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца Врховни суд Србије је пресудом Кж.ІІІ 12/04 од 24.06.2005. године одбио жалбе као неосноване и пресуду истог суда Кж.І 123/04 од 05.04.2004. године у односу на окр. М.Г. потврдио.

Бранилац окривљеног М.Г., адв. М.В., поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Окружног суда у Ваљеву К 34/02 од 03.11.2003. године због повреде закона са

предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и наведену пресуду преиначи тако што ће окр. М.Г. осудити на јединствену казну затвора у трајању од 15 година.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Г. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је окр. М.Г. другостепену пресуду Врховног суда Србије Кж.І 123/04 од 05.04.2004. године, примио преко Управе КПЗ Сремска Митровица дана 17.11.2004. године, а пресуду Врховног суда Србије донету у трећем степену Кж.ІІІ 12/04 од 24.06.3005. године је примио 24.10.2005. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.